

Dierbare herinnering aan
onze lieve zoon,
mijn broer en oom

Marcel Goossens

Geboren te Groesbeek op 25 augustus 1970
Overleden te Nijmegen op 11 september 2025

Marcel is geboren en getogen in Groesbeek, als tweede zoon van Ton, van Hanne de Waerme, en Hen Goossens, en jongere broer van Ron, die acht jaar ouder is. Hun karakters waren verschillend, maar onder die verschillen lag een onuitgesproken verbondenheid. Ze stonden altijd voor elkaar klaar.

Marcel was een actieve en energieke jongen. Hij ging graag op kamp met school en hij hield van vissen – zo groot was zijn passie dat hij op jonge leeftijd zelfs viskampioen werd. Naast vissen had hij een brede interesse in sport en avontuur: motorcross, schietsport en skiën maakten zijn jeugd en jonge volwassen leven levendig en avontuurlijk.

Marcel werd van jongs af aan “den witte” genoemd, omdat hij als kind spierwit haar had. Hij groeide op in Groesbeek, in ‘t Vilje, en doorliep zijn middelbare schooltijd aan de Scholengemeenschap Groesbeek waar hij zijn LTS diploma haalde. Marcel had een diepe liefde voor muziek. Zijn smaak was veelzijdig.

Marcel was jarenlang lid van een schietsportvereniging in Gennep waarin hij zijn ziel en zaligheid legde en waar hij verbinding vond met anderen. Daarnaast had Marcel een warm hart voor dieren. Zijn honden Bino en Donna hadden daarin wel een bijzondere hoofdrol.

Marcel was van nature praktisch ingesteld. In zijn werkbare leven als tegelzetter kon hij zijn precisie en vakmanschap kwijt, en daarnaast pakte hij veel doe het zelf-klussen in en rond het huis aan. Ook vond hij plezier en voldoening in het moestuinieren, achter op het land. Het wonen bij zijn ouders was voor Marcel een liefdevolle, maar ook zware taak. Hij voelde het als zijn plicht om voor hen te zorgen, en deed dat met toewijding en verantwoordelijkheidsgevoel.

Over gevoel en emotie sprak hij eigenlijk nooit. Hij was een binnenvetter; niet alleen over alles wat hem in het leven overkomen was, ook over zijn gezondheid. Die ging de afgelopen jaren in een neerwaartse spiraal tot daar opeens de bodem was. De wil was er nog, de kracht niet meer. We laten hem nu in liefde los. We wensen hem een mooie plek toe en bovenal zachte rust...

*Hartelijk dank voor uw aanwezigheid
bij zijn afscheid en voor al uw
blijken van medeleven.*

Ton en Hen
Ron, Anja en Niek

